

РЕШЕНИЕ

№ 2274

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 23.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **413** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] „Електроразпределение юг“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж- 650 от 21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателите не изпращат представител. Депозира писмено становище, в което поддържа жалбата и направените с нея искания.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава.

Заинтересованата страна- С. Т., редовно призована не се явява в с.з. и изразява становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

От фактическа страна:

С. А. Т. е клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, с клиентски № [ЕГН], за обект с ИТН 4175473, находящ се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес].

На 06.12.2021 г. Т. е подала до електроразпределителното дружество запитване с входящ № 9626572/06.12.2021 г. относно промяна на тарифите за обект с ИТН 4175473, на което е получила отговор от дружеството на 13.12.2021 г.

Последващ идентичен сигнал е постъпил в „Електроразпределение Юг“ ЕАД от Т., чрез адв. И. Х., заведено в системите на дружеството като запитване с № 69637/30.08.2022 г. Е. дружество е изпратило отговор до Т. по електронна поща на 26.09.2022 г.

Последвал е отказ от страна на дружеството, срещу който е подадена жалба с вх. № Е-11С-00-1023/29.09.2022 г., подадена от С. А. Т. срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД. На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 на 04.10.2022 г. е изпратена до електроразпределителното и електроснабдителното дружество за извършване на проверка по компетентност и становище по случая. В постъпилото такова се отбелязва, че обектът на клиента Т. е заведен в системите на електроснабдителното дружество, като „офис“ с ИТН 4175473, т.е. небитов обект, въз основа на предоставени към онзи момент от жалбоподателката документи, поради което от момента на стартиране на снабдяването на обекта - офис с електрическа енергия, той е таксуван и до настоящия момент по небитови цени.

Функционалното предназначение на сградата, в която се намира обектът на г-жа Т., е „офис сграда”, т.е. сградата и обект с ИТН 4175473, представляващ „офис“, не са с битово предназначение. Позовавайки се на т. 41 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територия (ЗУТ), считат жалбата ѝ за неоснователна, а отказа съответстващ на закона.

КЕВР е издала обжалваното в настоящото опризводство решение решение № Ж- 650 от 21.11.2022 г., с което е дала следните задължителни указания на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД: 1. В седемдневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетворят искането на г-жа С. А. Т. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4175473, находящ се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]; 2. В седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

От правна страна.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като решението е надлежно връчено а жалбата е подадена на 06.12.2022г./, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД срещу оспорения в настоящото производство административен акт е допустима, доколкото същото има правен

интерес да обжалва акт, който засяга правата и законните интереси на дружеството, но следва да бъде прогласена нищожност на решението в частта, която касае това дружество, тъй като се касае за процедура за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди, която е от компетентността на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. Поради това и производството в тази част следва да се прекрати.

Настоящият състав намира, че Решение № Ж- 650 от 21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона в останалата част.

Не се спори от страните по делото, че заинтересованата страна Т. е собственик на имот , находящ се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Съгласно т. 2а на § 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката (ЗЕ), обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., доп. ДВ. бр. 23 от 8 Март 2013 г. в сила от 17.07.2012 г., битовият клиент се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. Съгласно т. 33а от същата разпоредба небитовият клиент е определен като клиент, който купува енергия за небитови нужди.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 - „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Видно от изложеното, според ЗЕ разделиението на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електрическа енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще я потребяват. Тази концепция е залегнала и в текстове в Общите условия на дружествата. За клиента е налице право да ползва електрическата енергия за битови или за стопански нужди и право да предприема действия по промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от небитова на битова или обратно) на територията на един обект.

Критериите за дефиниране на клиентите са заложили и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, одобрени с Решение № ОУ-013 от 10.05.2008 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (Общи условия, ОУ). Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от ОУ включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се

използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на грялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от ОУ клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 (тридесет) дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Правилния прочит и задълбочения анализ на цитираните по-горе разпоредби обосновава извода, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е само и единствено на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват, както твърди ответника по делото. В този смисъл е и практиката на ВАС по идентичен казус (вж. Решение № 12769 от 28.10.2014 г. по адм. дело № 12307 от 2013 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение, потвърдено с Решение № 2524 от 10.03.2015 г. по адм. дело № 302 от 2015 г. по описа на ВАС, Петчленен състав -1 колегия). Следователно промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на Закона за устройство на територията (ЗУТ), както твърди ответника във връзка с отказа си до лицето заплащане на консумираната енергия по цени за битови нужди.

С оглед гореизложеното, в процесния случай следва безспорно да се приеме, че с подаденото заявление, Т. е уведомила ектроснабдителното дружество за промяна в начина на ползване на обекта съгласно изискванията на чл. 11, т. 3 от Общите условия (ОУ).

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева за настоящата инстанция.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу решение № Ж-650 от 21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОБЕЗСИЛВА Решение № Ж- 650 от 21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) в частта, в която е дало указания на „Електроразпределение юг“ ЕАД с ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: